

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/91/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1208207970
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1208207970.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobkyne: M a H Nitra spol. s r. o., Panónska cesta č. 43, Bratislava, IČO: 35 702 451, zast. advokátom JUDr. Ľubomírom Hnátom, Guothova ul. č. 20, Bratislava, proti žalovaným: 1/ Y. M., L.. L. C.. I., V. G.. Č.. XXXX/XX, F., zast. advokátskou kanceláriou Consilior Iuris, s. r. o., Miletičova ul. č. 23, Bratislava, IČO: 47 231 157, 2/ R. M., W.. XX.XX.XXXX, F. Š. G.. Č.. XXX, C., zast. advokátom Mgr. Ľubošom Jurčom, Pribinova ul. č. 25, Bratislava, o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie žalovaného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II z 30. januára 2017, č. k. 9C/96/2008- 176, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.
Žalobcovi sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalovanému 2/ voči žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že o nároku na náhradu trov konania žalovaného 2/ (pôvodne žalovaný 3/) rozhodol v súlade s § 257 C.s.p., podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Hoci boli v konaní naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania žalovanému 2/, súd prvej inštancie dospel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré mu náhradu trov nepriznal. V pojednávanvej veci podľa súdu prvej inštancie by bolo zjavne nespravodlivé, aby žalobca musel nahradiť trovy konania žalovanému 2/ vzhľadom k tomu, že žalobca podal žalobu dôvodne domnievajúc sa, že si musí uplatniť vlastnícke právo k vozidlu aj proti žalovanému 2/, keďže tento je konateľom a teda štatutárnym zástupcom žalovaného 1/, pričom z uznesenia OR PZ F. F. Č.. Č.: I.-XX/XX-F.-XXXX, z 28.09.2005 vyplýva, že predmetné motorové vozidlo vydal orgánom činným v trestnom konaní žalovaný 2/, ktorý si následne uplatnil právo na jeho vrátenie a vyšetrovateľ mu napokon vozidlo aj vrátil. Predmetné uznesenie OR PZ F. zrušila Okresná prokuratúra F. F. z dôvodu, že právo na vrátenie vozidla si uplatnili žalobca a tiež žalovaný 2/. Súd prvej inštancie tiež poukázal na to, že žalobca tvrdí, že žalovaný 2/ na korešpondenciu pred podaním žaloby nereagoval. Ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že výnimočnosť tohto prípadu je zrejmaj a s prihliadnutím na predmet sporu, ktorým je určenie vlastníckeho práva. Priznanie trov konania žalovanému 2/ by viedlo k nežiaducej tvrdosti a neprimeraným spôsobom by sankcionovalo žalobcu za podanie žaloby na súd. Okolnosti hodné osobitného zreteľa je potrebné vidieť aj v pohnútke žalobcu iniciovať súdny spor z dôvodu, že objektívne došlo k poškodeniu jeho vlastníckeho práva, i keď zavinenie žalovaného 2/ súd prvej inštancie neskúmal, pretože konanie bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom. S ohľadom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie žalovanému 2/ voči žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný 2/. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil v podstate tým, že v konaní nebola preukázaná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa odôvodňujúcich použitie ust. § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Súd prvej inštancie podľa žalovaného 2/ pochybil v tom, že vyhodnotil tvrdosť a nespravodlivosť len voči žalobcovi a nezaoberal sa otázkou, či takéto rozhodnutie nie je neprimeranou sankciou vo vzťahu k žalovanému 2/.

4. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

5. Odvolací súd uznesením z 30.06.2015, č. k. 6Co/260/2015- 137 zrušil prvé v poradí uznesenie súdu prvej inštancie zo 17.02.2015, č. k. 9C/96/2008- 122 vo výroku, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť žalovanému 3/ (súčasný žalovaný 2/) trovy právneho zastúpenia vo výške 1.126,16 eur a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení tohto zrušujúceho uznesenia odvolací súd okrem iného uviedol: „Žalovaný 3/ (súčasný žalovaný 2/) je konateľom žalovaného 2/ (súčasný žalovaný 1/) a ako fyzická osoba nebol účastníkom Dohody o urovaní. Vlastnícke právo žalobcu k predmetnému motorovému vozidlu neuznal a preto žaloba proti nemu nebola podaná dôvodne. Vzhľadom na to žalovanému 3/ vznikol proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Napriek tomu odvolací súd nemohol uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdiť. Odvolací súd je totiž vzhľadom na okolnosti veci a na odvolaciu argumentáciu žalobcu toho názoru, že treba zisťovať, či tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali použitie § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 3/ (súčasným žalovaným 2/) a teda ich nepriznanie žalovanému 3/, hoci mu na náhradu trov konania vznikol nárok. Žalovaný 3/ je totiž konateľom a teda štatutárnym zástupcom žalovaného 2/, pričom z uznesenia OR PZ F. F. z 28.09.2005, č. Č.:I.-XX/XX-F.-XXXX (č. I. 124) vyplýva, že predmetné motorové vozidlo vydal orgánom činným v trestnom konaní práve žalovaný 3/, ktorý si následne uplatnil právo na jeho vrátenie a vyšetrovateľ mu napokon vozidlo aj vrátil. Okresná prokuratúra F. F. uvedené uznesenie OR PZ F. F. uznesením z 22.09.2005, č. 1 Pv 431/02- 149 zrušila a v odôvodnení tohto uznesenia uviedla, že právo na vrátenie vozidla si uplatnili žalobca a žalovaný 3/ a preto prichádza do úvahy jeho uloženie na súde. Tieto skutočnosti mohli žalobcu viesť k záveru, že vlastnícke právo k vozidlu si musí uplatniť aj proti žalovanému 3/ (súčasný žalovaný 2/), a to aj s prihliadnutím na to, že žalobca tvrdí, že žalovaný 3/ na korešpondenciu pred podaním žaloby nereagoval.“

6. Súd prvej inštancie postupoval v zmysle tohto právneho názoru odvolacieho súdu a jeho záver o tom, že tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa umožňujúce použitie ust. § 257 C.s.p. (§ 150 ods. 1 O.s.p.) a teda ich nepriznanie žalovanému 2/, hoci mu na náhradu trov konania vznikol nárok podľa § 256 ods. 1 C.s.p. (§ 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.), je správny. Odvolací súd v tomto ohľade poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, s ktorým sa stotožňuje.

7. K odvolacej argumentácii žalovaného 2/, že súd prvej inštancie sa nezaoberal otázkou, či použitie ust. § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania nie je voči nemu neprimeranou sankciou, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie výzvou z 24.11.2016 vyzval právneho zástupcu žalovaného 2/, aby súdu prvej inštancie zaslal vyplnené tlačivo „Potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch“ žalovaného 2/, ktoré mu súčasne s touto výzvou zaslal. Táto výzva aj s uvedeným tlačivom bola právnenému zástupcovi žalovaného 2/ doručená dňa 01.12.2016. Právny zástupca žalovaného 2/ na ňu reagoval podaním z 09.12.2016 (č. I. 174), v ktorom uviedol, že žalovaný 2/ nepožaduje priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a preto žalovaný 2/ svoje majetkové pomery nemieni zdokladovať. Pritom zo spomenutej výzvy celkom jasne vyplýva, že zdokladovanie pomerov žalovaného 2/ súd prvej inštancie potrebuje kvôli rozhodnutiu o trovách konania a nie kvôli rozhodovaniu o priznaní oslobodenia od súdnych poplatkov (ktoré napokon žalovaný 2/ ani nepožadoval). Vzhľadom na tieto skutočnosti je podľa názoru odvolacieho súdu spomenutá argumentácia žalovaného 2/ bezpredmetná.

8. Z uvedeného vyplýva, že napadnuté uznesenie je vecne správne a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

9. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a nárok na ich náhradu žalobcovi nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).